

Med Diakonihøgskolen på studie-reise til DDR

Av diakon Ove Gulbrandsen

Undertegnede har hatt den store glede å få delta på Norsk Diakonihøgskoles studietur til DDR. I alt 23 deltagere var med på turen, som gikk med buss fra Oslo. Dyktige reiseledere og sjåfør var rektor Steinar Johansen og 1. lærer Arne Tord Sveinald.

Turens mål var å få kjennskap til diakonien i DDR, både i menigheter og institusjoner.

Bussturen gav god anledning for deltagerne å bli kjent med hverandre og vi ble ganske fort en godt sammensveiset flokk.

Første stopp underveis fra Lukasstiftelsen i København, hvor vi ankom sent på kvelden. Noen herlige diakonisser ventet på oss med deilig kveldsmat.

Før avreise neste morgen gav forstanderinnen en oversikt over stedets virksomhet. Man står i en kamp for å bevare sykehusets identitet som en diakonal institusjon, og kampen føres med tro og tillit til Ham som gav kallet til tjeneste.

Så gikk turen til DDR via Warnemünde og ankom Berlin utpå kvelden. Her ble vi innkvartert på et hotell i verdens superklasse. Kontrasten ble enorm da det neste stedet vi skulle overnatte på, serverte te og brød med smør på til ettermiddagsmat. Dette var en diakonal institusjon og ble et sterkt eksempel på hvilke kår en del av det frivillige diakonale arbeid drives under. Men gleden og styrken i det diakonale arbeid var på ingen måte preget av de trange kår.

I Berlin fikk vi også møte dr. Toasperm fra Der Diakonische Werk (diakonirådet) som fortal-

te om arbeidet og organiseringen av diakonien i DDR. Det er 15.700 diakonale medarbeidere i landet. Dr. Toasperm understreket at diakonien først og fremst må skje i menighetene og at institusjoner brukes i den grad menighetene ikke greier byrdene. Det finnes 55.000 pasienter permanent i de diakonale institusjonene. Minst halvparten av disse er ikke kristne. Disse institusjonene blir derfor viktige misjonsstasjoner hvor menneskene også kan få hjelp for sin åndelige nød.

Ved de diakonale utdanningsinstitusjonene spiller den karismatiske fornyelse en stor rolle.

I Dessau fikk vi møte kirkepresident Natho. Han gav en svært frittalende beskrivelse av kirkens kår i det kommunistiske samfunn. Han gav uttrykk for stor glede over besøket og sa at slike besøk var med på å opprettholde den frihet som kirken tross alt hadde.

Slike besøk var et vitnesbyrd for myndighetene om at KIRKEN står sammen, og at angrep på kirken i DDR samtidig blir et angrep på KIRKEN i verden. Besøk utenfra var dessuten en stor oppmuntring fordi de selv hadde små muligheter til å komme ut av DDR.

På grunn av uforutsette problemer ble den direkte kontakt med menighetsdiakonien noe amputert, men inntrykket var at diakoniens plass var solid og sterk i menighetslivet.

Ved siden av den mer faglige delen av turen fikk vi også anledning til å oppleve noe av DDR's rike kultur. I Wittenberg så vi Luthers teser på slottskirkedøra

og dessuten var besøket i Lutherhaus en stor opplevelse. Vi besøkte også borgen Wartburg.

I Leipzig fikk vi overvære en konsert i Thomas Kirche, hvor J.S. Bach har vært organist, og hørte det berømte Thomanerkoret. Fullsatt kirke.

Besøkte i konsentrasjonsleiren Buchenwald ble en sterk opplevelse som nok vil sitte lenge i de fleste av oss.

Det som kanskje alt i alt ble den rikeste opplevelsen for mange av oss var å få bo privat hos østtyske familier i to dager og bli deres venner. Besøket hos dem og i DDR ble avsluttet med at vi 1. pinsedag gikk sammen til kirke og fikk en sterk opplevelse av at vi er ett folk på vei mot det samme mål, selv om våre ytre kår kan være svært forskjellige.

Jeg er glad og takknemlig over å ha fått anledning til å delta på denne turen. Det gav nye perspektiver og ny inspirasjon og ikke minst nye venner.

Neste år planlegger Diakonihøgskolen en lignende tur til DDR og man regner også da med noen ledige plasser. De som kunne være interessert i å delta kan kontakte rektor Steinar Johansen for nærmere opplysninger.

Bønn for Sovjet

Organisasjonen Åpne Dører vil proklamere årene fra 1984-1990 som en spesiell bønneperiode for de kristne i Sovjet. Tanken om syv års bønn for Sovjet er født ut fra en overbevisning om at åndelig offensiv nå er nødvendig for å komme kristne her til hjelp. (KPK)